

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

מסורת
הש"ס

זה חטור של עכנאי. יש דגרת חכנאי וק בירושלמי וחכו זה נחש ושחמא בעל החטור שהיה עושה שמו כן :
לא בשמים היא. והא דאמר בפ"ק דיבמות (ד' יד' ושם ל"ט ר"ב) דהלכה ככ"ה משום דיליאה בת קול, שאני **הכא** שחא לחלוק על דברי תורה דכתיב "אחרי רבים להטות אבל תתם אחריה ב"ה" - רובא די לאו דהוא מספקא לן די חליקין בשר רובא משום דב"ש הוא חריף טובא, ועוד דכחון לא יליאה בת קול אלא משום כבודו דר"א שאמר מן השמים יוכיחו. והא דאמר התם "רבי יוחנן הוא דאמר אין משגיחין בבת קול" ולא שמעינן ליה לרי"י יחשע אלא על ב"ק דהאי מנשה דר"א דהכאהתם דייק מדקאמר לא בשמים היא כבר ניתנה לט תורה מסיני משמע דבשום מקום אין משגיחין: **חייך** ואמר נלחוני בני. והא דאמר בר"ש "ע"ז (ד' ב:) מיום שחרב בהמ"ק אין שחוק לפני הקב"ה היינו קבוע והכא מילתא דבדיוחואה בעלמא הוא דלומר : **וקרע** בגדיו וחלן מנעליו. אין להוכיח מכאן הא דמבעיא ליה במועד קטן (ד' סו' ושם ל"ט) אס מנודה נרין קריעת בגדים וחלון מנעל, דלמלא הכא לגערא בעלמא הוא דעבר הכי :

זה הוא חטור של עכנאי מאי עכנאי אמר רב יהודה אמר שמואל שהקיפו דברים בעכנאי זו ושמאורו תנא ובאותו היום השיב רבי אליעזר כל תשובות שבעולם ולא קיבלו דימנו אמר להם אם הלכה כמותי יורו זה יוכיח, נעקר חרוב ממקומן מאה אמה ואמרי לה ארבע מאות אמה אמרו לו אין מביאין ראיה מן החרוב חור ואמר להם אם הלכה כמותי אמת המים יוכיחו, חורו אמת המים לאחוריהם אמרו לו אין מביאין ראיה מאמת המים חור ואמר להם אם הלכה כמותי בית המדרש יוכיחו, המו כותלי בית המדרש ליפול, נער בהם רבי יהושע אמר להם אם תלמידי חכמים מנצחים זה את זה בהלכה אתם מה טיבכם לא נפלו מפני כבודו של רבי יהושע ולא זקפו מפני כבודו של ר"א ועדיין ממין ועומדין חור ואמר להם אם הלכה כמותי מן השמים יוכיחו יצאתה בת קול ואמרה מה לכם אצל ר"א שהלכה כמותי בכ"מ עמד רבי יהושע על רגליו ואמר "לא בשמים היא" אמר רבי יוחנן "אמר רבי ירמיה שבבר נחנה תורה מהר סיני *אין אנו משגיחין בבת קול שבבר כתבת בחר סיני בתורה *אחרי רבים להטות" אשכחיה רבי נתן לאליהו א"ל מאי עביד קוב"ה בההיא שעתא א"ל קא חייך ואמר נצחוני בני נצחוני בני אמרו *אותו היום הביאו כל מהרות שמידר ר"א וישראלם באש ונמנו עליו וברכתו ואמרו מי ילך ויודיעו, אמר להם ר"ע אני אלך שמא ילך אדם שאינו הגון ויודיעו. ונמצא מתריב את כל העולם כולו, מה עשה ר"ע לבש שחורים ונתעמף שחורים וישב לפניו ברחוק ארבע אמות, אמר לו ר"א עקיבא מה יום מיומים, אמר לו רבי כמדומה לי שחבירים בדילים ממך, אף הוא קרע בגדיו וחלן מנעליו ונשמש וישב על גבי דקקע זלגו עיניו דמעוות, לקה העולם. שלישי ביותים ושלישי בחמים ושלישי בשעורים ויש אומרים אף בצק שבידי אשה (6) מפנה תנא (אין) גדול היה אמר "כמדומה לי שאין זה אלא בשביל ר"א בן הורקנוס" עמד על רגליו ואמר "רבונו של עולם גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי ולא לכבוד בית אבא עשיתי אלא לכבודך שלא ידבו מתקנות בישראל נח הים מזעפון אימא שלום דביתו דר"א אחיה דר"ג הוא, מההיא מעשה ואילך לא הוה שבקה לית לר"א למיפר על אפיה, ההוא יוסא ריש ירחא הוה ואיחלף לה בין מלא לחסר איבא דאמר אתא עניא וקאי אבבא אפיקא ליה ריפתא אשכחתיא דנפל על אנפיה, אמרה ליה "קום קטלית לאחי, אדהכי נפק שיפורא מבית רבן גמליאל דשכיב" אמר לה "מנא דעתך אמרה ליה" כך מקובלני מבית אבי אבא כל השערים וננעלים חרין משערי אונאה תנו רבנן וזמנא את דתנן עובר בשלשת לאין והלוחצו עובר בשנים מאי שנא אמר דכתיבי שלשת לאין, וגר לא תונה "וכי יגור אתך גר בארצכם לא תנו אותו ולא תונו איש את עמיתו" וגר בכלל עמיתו הוא אלוהא נמי שלשת כתיבי "ולא תלחצו" וגר לא תלחץ "ולא תהיה לו כנגושה" וגר בכלל הוא אלא "אחד זה ואחד זה בשלשה" תניא רבי אליעזר הגדול אומר מפני מה "הזהירה תורה כללן מקומות ואמרי לה במ"ז מקומות בבר" מפני ששחרו רע מאי דכתיב וגר לא תונה ולא תלחצו כי גרים הייתם בארץ מצרים" (*תנינא) ורבנן אמר מ"ז שברך אל תאמר לחברך והיינו דאמרי אינשי דזקף ליה זקיפא בדיוחקה לא נימא ליה לחבריה "זקף בינתא": מתני' אין מערבין פירות בפירות אפי' תדשים בתדשים ואין

קפח א מ"י פ"ט מה' יחידה הסרה ה' : 6
 קפח בגד מ"י פ"ד מה' חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 קצ ה מ"י טס פ"ח סלכס ס סמך לאון קפ קט קופע טס ספ"י :
 הגהות הב"ח (6) גמ' גלג ספ"י אש' קפח סלכ' וכן נש"י : א"ר רובמה ספ"י ר"א ספ"י סלכ' א"ר

גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3

גליון הש"ס
 גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3

* ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 * ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 * ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 * ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3

ס"ח אף
 ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3

ג"י מה"ס ר"ש ה"ח
 גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3
 גמ' ספ"י חכמה ה' פו מן סמך לאון קפח פ"ט ח"ט פ"י כח ספ"י : 3